

Ἡράκλειτος 5 καὶ τοῖς ἀγάλμασι δὲ τουτέοισιν εὖ χ ο ν τ α ι Ἐμπεδοκλῆς 131 εὖ χ ο μ έ ν ω νῦν αὖτε παρίστασο, Καλλιόπεια. Πρβλ. ἄντεσθαι 2. Καυχιέμαι, Ἐμπεδοκλῆς 2.6 τὸ δ' ὅλον πᾶς εὖ χ ε τ α ι εὐρεῖν.

εὐχή. Δέηση, prayer, Δημόκριτος 234 ὑγιείην εὖ χ ῆ σ ι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι.

εὐώδης. Εὐωδιαστός, sweet scented, Ξενοφάνης 1.3 εὖ ὤ δ ε ς μύρον ἐν φιάλῃ.

εὐφρίσκειν. Εὐρίσκω/ἐπινοῶ, find/contrive, Ξενοφάνης 18.2 χρόνῳ ζητοῦντες ἐ φ ε υ ρ ί σ κ ο υ σ ι ν ἄμεινον. Πρβλ. εὐρίσκειν.

ἐφημέριος (συν. βροτός). Θνητὸς/ἐφήμερος, mortal/ephemeral, Ἐμπεδοκλῆς 3.4 ὧν θέμις ἐστὶν ἐ φ η μ ε ρ ί ο ι σ ι ν ἀκούειν 131 εἰ γὰρ ἐ φ η μ ε ρ ί ω ν ἕνεκέν τις. Πρβλ. ἄνθρωπος.

ἐφιέναι. Ἐπιτρέπω/παραδέχομαι, allow/admit, Παρμενίδης 8.12 ἐ φ ή σ ε ι πίστιος ἰσχύς.

ἐφίεσθαι. Ἐπιθυμῶ, desire, Δημόκριτος 73 ἀνυβρίστως ἐ φ ί ε σ θ α ι τῶν καλῶν.

ἐφικτός (ἀντίθ. ἀδύνατος). Ἐφικτὸς/κατορθωτός, possible/achievable, Δημόκριτος 58 ἐλπίδες αἱ τῶν ὀρθὰ φρονεόντων ἐ φ ι κ τ α ί, αἱ δὲ τῶν ἀξυνέτων ἀδύνατοι 59 οὔτε τέχνη οὔτε σοφίη ἐ φ ι κ τ ό ν, ἣν μὴ μάθη τις. || **ἐφικτόν** (ἐστί). Ἐμπεδοκλῆς 133 οὐκ ἔστιν πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐ φ ι κ τ ό ν ἡμετέροις.

ἔχειν 1. Ἐχω/κατέχω, have/possess, Ξενοφάνης 2.4 καὶ πνυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔ χ ω ν 15 ἀλλ' εἰ χειῖρας ἔ χ ο ν βόες ... θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποίουν τοιαῦθ' οἷόν περ καὶ τοὶ δέμας εἰ χ ο ν Ἡράκλειτος 2 ζῶουσιν οἱ πολλοὶ ὥς ἰδίαν ἔ χ ο ν τ ε ς φρόνησιν 40 πολυμαθίῃ νόον ἔ χ ε ι ν οὐ διδάσκει 45 οὕτω βαθὺν λόγον ἔ χ ε ι 78 ἦθος γὰρ ἀνθρώπειον μὲν οὐκ ἔ χ ε ι γνώμας, θεῖον δ' ἔ χ ε ι Φιλόλαος 4 καὶ πάντα γὰρ μὰν τὰ γινωσκόμενα ἀριθμὸν ἔ χ ο ν τ ι Διογένης 3 ὥστε πάντων μέτρα ἔ χ ε ι ν

5 ὀξυτέρην κίνησιν ἔχων Δημόκριτος 3 τοσαύτην ἔχειν φυλακὴν ὥστε 52 τὸν οἰόμενον νοῦν ἔχειν 64 πολλοὶ πολυμαθεὲς νοῦν οὐκ ἔχουσιν 191.11 μνήμην ἔχοντα 191.17 ὁ γὰρ θαυμάζων τοὺς ἔχοντας 231 μὴ λυπεόμενος ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ χαίρων ἐφ' οἷσιν ἔχει 234.3 ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες 255.1 τοῖς μὴ ἔχουσιν Ἀρχύτας 1 τὰν ἀναστροφὰν ἔχει 3.12 τὸ ἴσον ἔξειν Ἀνάξαρχος 1.2 πολυμαθίῃ κάρτα μὲν ὠφελεῖ, κάρτα δὲ βλάπτει τὸν ἔχοντα 1.6 αἰτίην ἔχουσιν μωρίας. Πρβλ. αἰτίη, ἀναστροφά, μνήμη, φυλακή 2. Κρατῶ/συγκρατῶ, hold/restrain, Παρμενίδης 1.21 ἰθὺς ἔχον κοῦραι 8.31 κρατερὴ γὰρ Ἀνάγκη πέρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει 10.7 πείρατ' ἔχειν ἄστρον Ἐμπεδοκλῆς 3.10 μήτε τιν' ὄψιν ἔχων πίσκει πλέον Δημόκριτος 191.9 ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς οὖν δεῖ ἔχειν τὴν γνώμην. Πρβλ. γνώμη. || ἄμφις ἔχειν. Διακατέχω/περιβάλλω, be in possession/surround, Ξενοφάνης 1.12 μολπὴ δ' ἄμφις ἔχει δώματα καὶ θαλίη Παρμενίδης 1.12 σφᾶς ὑπέροθυρον ἄμφις ἔχει 10.5 εἰδήσεις δὲ καὶ οὐρανὸν ἄμφις ἔχοντα. || ἔχεσθαι τινός. Συνέχομαι/ἐμμένω, to be connected with / maintain/Παρμενίδης 4 οὐ γὰρ ἀποτμήξει τὸ ἐὸν τοῦ ἐόντος ἔχεσθαι Δημόκριτος 191.25 ἐχόμενος τῆς γνώμης τινός. 3. Παρέχω, give/provide, Δημόκριτος 293 οἷσιν ἡδονὴν ἔχουσιν αἱ τῶν πέλας ξυμφοραὶ 4. Εἶμαι σὲ (κάποια) κατὰστασι, be in (some) condition, Ἡράκλειτος 1.9 φράζων ὅκως ἔχει Δημόκριτος A 135 (58) (DK II 116,28) σὺ μμέτρος ἐχούσης τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν κοῆσιν 159 σκεύους κακῶς ἔχοντος 253 τὰ γὰρ ἴδια κακῶς ἔσχευ.

ἔχθος. Ἐχθρα/μῖσος, enmity/hate, Ἐμπεδοκλῆς 17.8 καὶ 26.6 Νείκεος ἔχθει. Πρβλ. δυσμενίη, ἔχθη.

ἔχθη. Ἐχθρα, enmity, Δημόκριτος 90.1 ἡ τῶν συγγενῶν ἔχθη. Πρβλ. ἔχθος, δυσμενίη, εὐνοια.

ἐχθρός (συνών. δυσμενής, ἀντίθ. φίλος) 1. Ἐχθρικός, hostile/enemy, Ἀλκμαίων 5 ἐχθρὸν ἄνδρα ῥᾶον φυλάξασθαι ἢ φίλον Ἐμπεδοκλῆς 22.6 ἐχθρὰ <δ' α> πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων διέχον-